

Una mirada que transforma

En els moments de la vida en què ens sentim desanimats davant del futur o decebuts per les persones més properes, pot passar alguna cosa sobtada i inesperada, capaç de donar sentit a tot i transformar aquest desencant en alegria i fins i tot en una nova pau dins i fora de nosaltres.

De vegades es tracta d'una experiència tan personal i profunda que ens dona el valor de sortir de nosaltres mateixos i compartir amb els altres el motiu de la nostra alegria, gairebé com per animar tothom a reviure-la, no només individualment sinó també com a grup. Qui sap si això no pot convertir-se en la nostra missió: portar l'alegria que és fruit d'una transformació interior i que, alhora, transforma el nostre entorn, renovant-lo.

Tanmateix, davant l'impuls inicial, davant aquella sensació de poder «conquerir el món», la realitat és difícil d'afrontar i els compromisos esdevenen difícils de mantenir. On trobar la força per no rendir-se i ser sempre portadors d'alegria i pau? Com no deixar-se vèncer quan al nostre voltant sembla que la humanitat ha fracassat com a tal?

Pot ajudar tenir una mirada diferent sobre les situacions, és a dir, cercar tot el que hi ha de positiu en les circumstàncies, sense ingenuïtat, però anant més enllà de les aparences i trobant la força per no desanimar-nos. Descobrirem que si canviem la manera en com mirem les coses, les coses que mirem canvien. Es tracta de comprometre's en una lluita diària per l'ideal d'un món renovat.

Podem trobar la força unint-nos a aquelles persones que, com nosaltres, no es resignen a *l'statu quo*, sinó que s'uneixen per ser instruments de canvi.

Especialment en aquest moment històric, és fonamental mirar sobretot dins nostre, escoltar la nostra consciència, que en tot moment ens suggerirà com actuar o quines paraules compartir, per tal que acostar-nos als altres, compartint les seves aspiracions, obri nous camins de renovació de la societat.